

Sygn. akt II AKa 286/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA - Hanna Wnękowska (spr.)

Sędziowie SA - Zbigniew Kapiński

S.O. (del) - Paweł Dobosz

Protokolant - sekr. sąd. Sylwester Leńczuk

przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka

oraz oskarżyciela posiłkowego M. D.

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 r.

sprawy S. G.

syna Z. i B. zd. M.

urodzonego (...) w W.

oraz C. K.

syna M. i H. zd. B.

urodzonego (...) w O.

oskarżonych o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 2017 roku

sygn. akt VIII K 122/15

I. wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonych S. G. i C. K. zmienia w ten sposób ,że na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz M. D. kwoty 663 028 ,00 (sześćset sześćdziesiąt trzy tysiące dwadzieścia osiem) zł.

II. w pozostałej zaskarżonej części tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 zł (w tym 23% VAT) z tytułu obrony z urzędu oskarżonego C. K. przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 2017 roku sygn. VIII K 122/ 15 skazującego oskarżonych C. K. i S. G. apelację złożyli obrońcy oskarżonych wnosząc o ich uniewinnienie oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wnosząc o orzeczenie wobec oskarżonych obowiązku naprawienia szkody oraz o podwyższenie wymierzonych im kar pozbawienia wolności i wydłużenie okresu warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacje obrońców oskarżonych są niezasadne , natomiast apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zasługuje na uwzględnienie jedynie w części kwestionującej prawidłowość nie orzeczenia przez Sąd obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. .

Sąd Okręgowy prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych należycie oceniając ujawniony materiał dowodowy.

Wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody poddane zostały wnikliwej analizie a ich ocena zgodna jest z wymogami określonymi w art. 7 k.p.k.

Sąd Okręgowy zasadnie uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych jakoby C. K. podpisując akty notarialne sprzedaży lokali nr (...) przy ul (...) nie wiedział , iż jego współnik S. G. aktem notarialnym zobowiązał się w imieniu (...) Spółka z o.o. do ustanowienia hipoteki na tych lokalach oraz jakoby S. G. nie wiedział o zamiarze przedmiotowej sprzedaży przed jej dokonaniem przez C. K..

Wobec braku potrzeby powtarzania logicznej argumentacji przedstawionej w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wystarczy w tym miejscu przypomnieć , że akt notarialny został podpisany w dniu 28 lipca 2004 roku, natomiast akt notarialny sprzedaży lokalu nr (...) został podpisany w dniu 13.09.2004 roku (to jest po blisko dwóch miesiącach) , zaś lokalu nr (...) – w dniu 19 kwietnia 2005 roku (to jest po blisko 9 miesiącach). Nie sposób , w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego przyjąć by przez tak długi okres współnicy nie porozumieli się w sprawie dotyczącej uregulowania wierzytelności wobec M. D. a zatem - by S. G. nie poinformował współnika o podpisaniu aktu notarialnego ,w którym poddał spółkę dobrowolnej egzekucji i zobowiązał się do ustanowienia hipotek na lokalach stanowiących własność spółki oraz by C. K. nie poinformował współnika o zamiarze ich sprzedaży.

Obrońcy oskarżonego C. K. kwestionując dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę wyjaśnień oskarżonych w powyższym zakresie nie przedstawił argumentów, które mogłyby poddać w wątpliwość prawidłowość tej oceny.

Podkreślenia wymaga, że okoliczność , iż w dacie dokonywania przedmiotowych czynów akt notarialny nie był zaopatrzony w klauzulę wykonalności jest bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonych. Mienie zagrożone zajęciem w rozumieniu art. 300 § 2 k.k. to nie tylko mienie, które może zostać zajęte na podstawie już wydanego tytułu wykonawczego ale także mienie , którego zajęcie w przyszłości jest rzeczywiste i realnie należy się z nim liczyć. Nie ulega wątpliwości ,że tytuł egzekucyjny jakim jest akt notarialny stanowi przesłankę upoważniającą do ustalenia , że zagrożenie zajęciem jest realne. Przywołać w tym miejscu należy wyrok Sądu Najwyższego z 17.11.2011 r. VKK 226/11, w którym Sąd Najwyższy stwierdził ,że nie jest wymagane aby w czasie przestępczego działania istniało już orzeczenie , którego wykonanie sprawca chce udaremnić .

Wbrew zarzutowi podniesionemu w apelacji obrońcy oskarżonego S. G. przypisany oskarżonym wypełnia wszystkie znamiona przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. – z prawidłowo ocenionego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu sprzedali przedmiotowe, stanowiące ich własność lokale aby udaremnić ustanowienie na nich hipoteki, a w konsekwencji - przeprowadzenie skutecznej egzekucji. Podkreślenia

wymaga, że obrońca oskarżonego S. G. kwestionując dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę prawną nie przedstawił argumentów, które mogłyby poddać w wątpliwość jej prawidłowość.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności, Sąd Apelacyjny, przy uwzględnieniu argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku - uznał apelacje obrońców oskarżonych za niezasadne.

Na uwzględnienie zasługuje natomiast apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w części kwestionującej prawidłowość nie orzeczenia przez Sąd obowiązku naprawienia szkody na rzecz M. D..

Podzielając stanowisko skarżącego Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzekł od oskarżonych na podstawie art. 46 § 1 k.k. wnioskowany obowiązek naprawienia szkody na rzecz M. D..

Tytuł wykonawczy, który zostanie wydany po zaopatrzeniu tego orzeczenia w klauzulę wykonalności skierowany będzie przeciwko C. K. i S. G. , co oznacza, że egzekucja będzie prowadzona z ich majątku.

Natomiast funkcjonujący już w obrocie prawnym tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności aktu notarialnego skierowany jest przeciwko osobie prawnej – spółce z ograniczoną odpowiedzialności , co oznacza, że egzekucja prowadzona będzie wyłącznie z majątku spółki.

W tej sytuacji , wobec braku tożsamości podmiotu, nie może być mowy o tożsamości wskazanych wyżej tytułów wykonawczych. Bez znaczenia przy tym jest ,że jedynymi współnikami przedmiotowej spółki są C. K. i S. G. – skoro występuje istotna różnica dotycząca przedmiotu egzekucji.

W pozostałym zakresie apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wymierzone oskarżonym kary nie noszą cech rażącej niewspółmierności. Zostały orzeczone z uwzględnieniem wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych a okoliczności te znalazły należyty wyraz zarówno w wysokości kar jak i w zastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.